

צמיאה נבשי

גליון 51

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 8.31	ירושלים: 7.12
תל-אביב: 8.33	תל-אביב: 7.29
חיפה: 8.35	חיפה: 7.21
ביתר עילית: 8.31	ביתר עילית: 7.29
רבינו תם: 9.06	
הנץ החמה: 5.33	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.29	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.05	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.53	
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.17	

פרשת בלק תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"מִן אֲרָם יִנְחַנִּי בַלַּק מֶלֶךְ מוֹאָב מֵהַרְרֵי קָדִם" (כג', ז')

בלעם היה מתבודד, גם בלעם היה הולך על ההרים כמו שכתוב "מִן אֲרָם יִנְחַנִּי בַלַּק מֶלֶךְ מוֹאָב מֵהַרְרֵי קָדִם..." הוא הלך על הררי קדם הוא צעק על ההרים, הלך על הגבעות, צעק לה' עד כלות הנפש, ועם כל זה הוא נשאר בלעם, לא עזר לו שום דבר הוא נשאר בלעם.

אדם הושב שעל ידי התבודדות הוא ימצא עכשיו מיליון דולר, כשהוא עושה התבודדות, הוא רוצה לראות מיד את הברכה, לראות כבר את השידוך שלו, לראות כבר את הדירה, הוא רוצה כבר לראות את החיסכון בבנק לבנים ולנכדים. הוא אומר "עשיתי שעה התבודדות איפה ה'?" למה ה' לא עונה לי?" בן אדם לא יודע מה זה התבודדות, הוא עומד לפני ה' ואומר "רבונו של עולם תן כבר, תן לי, תן לי את זה, מתי תתן לי?" הוא מביא איתו שק להתבודדות ואחרי ההתבודדות הוא אומר "אני רוצה לראות איך השק מתמלא". זה נכון שהעניינים מתרעמים על הקב"ה וה' שמח עם זה אבל זה לא התבודדות!.

מה זה התבודדות? - הרבי אומר בתורה נב' שאדם צריך להגיע לביטול, ואי אפשר לבוא לביטול כי אם ע"י התבודדות. צריך רק ביטול! "אני לא משה רבינו, אני לא אליהו הנביא, אני לא רבי נחמן מברסלב, אני לא יודע מה זה ברסלב, אין לי שום השגה בברסלב, להיפך אני אוהב לאכול, אני אוהב לשנות, כמו גוי ה' ירחם" אז כל ההתבודדות זה משהו אחר לגמרי. צריכים התבודדות כדי להגיע לביטול, התבודדות זה רק לדעת שאני לא שווה שום דבר, ואני עפר ואפר, כי כל הזמן אדם חושב "אני הכי חכם, הכי נבון, הכי מוצלח, הכי מלומד והכי חבר'מן, אדם 24 שעות חושב אני הכי הכי הכי, כל אחד יש לו ראיות על זה שהוא הכי מוצלח והכי חכם והכי פיקח, אם היה אפשר לפתוח את המוח של האדם, לפתוח את כל המחשבות שלו הוא היה רואה שיש לו מיליון מחשבות בשניה אני הכי הכי... לכן עכשיו אדם צריך לעשות שעה התבודדות, שעה להירגע מכל המחשבות של הגאווה, לבטל את עצמו, להתבודד, להרגע קצת ולחשוב - אני לא הכי בעולם, יש עוד אנשים חכמים בעולם יש עוד אנשים מוצלחים, יש עוד אנשים מבינים בעולם וזה לוקח שעה שלימה, התבודדות לה' זה פשוט מאוד שעה שלימה להפסיק את רצף המחשבות של הגאווה.

הנשמה שלך מסכנה! היא מסכנה היא לא יכולה לחזור לשורש שלה היא לא רוצה את כל המחשבות האלה, הנשמה היא אלוקית היא לא רוצה לשמוע את השטויות האלה, היא לא יכולה לשמוע כאלה שטויות, תן לה מנוחה שעה אחת ביום! תן לנשמה קצת לדבר, ואז היא תגיד לך "תפסיק עם השטויות האלה עם המחשבות האלה, תהיה בשיפלות שחרר אותי! תן לי מנוחה! אני רוצה להתבטל לה' אני רוצה ענווה הנשמה היא אלוקית היא רוצה רק דבר אחד היא רוצה להיות "איין".

אפילו שאדם עושה כבר התבודדות השאלה היא איך הוא מתבודד? אם אדם חושב "אני הכי צדיק, אין צדיק כמוני בכל הארץ, וכולם עושים לי עוולות כל היום" וכל המטרה שלו בהתבודדות זה קצת לשכך את רוחו, הוא כל כך נפגע מכל העוגמות נפש שעושים לו כל היום, ולכן הוא הולך להתבודד לשכך את רוחו, להחזיק מעמד לא להתפרץ על אנשים שמעליבים אותו, וכשיוצא מההתבודדות במחשבה שבעצם הוא הצודק, איך העליבו אותו לחינם איך עשו לו כאלה דברים הרי הוא כזה עניו ושפל כזה צדיק ויש לו ראייה שהוא צדיק! שהרי הוא עוד מצליח להתאפק לא לכעוס, אבל בסוף הכעס ודאי יתפרץ באיזשהו צורה, כי זה התבודדות שאינה כראוי, שעל זה רבינו אומר בספר המידות "כעס בא ע"י התבודדות שאינה כראוי" כזו התבודדות בכלל לא יכולה לעזור, לא יכולה להגן ולהציל מפני גזירות, כי התבודדות נכונה זה רק שאדם מאמין באמונה שלימה שהוא הבריאה הכי נמוכה. התבודדות זה רק שאדם חושב על הטעויות שלו, "אולי פגעתי בפלוני, אולי העלבתי את זה, אולי לא דיברתי יפה לזה" התבודדות זה שאני אומר "משה יותר טוב ממני, ראובן יותר טוב ממני, אהרן יותר טוב ממני, אברהם יותר טוב ממני, יצחק יותר טוב ויעקב יותר טוב..." וזה נקרא התבודדות שממתיקה דינים ומבטלת גזירות, ברגע שאדם מתבודד נכון, אז בזכותו לא יהיו הריגות, לא יהיו אסונות, והראיה שאדם מתבודד נכון, היא שאפשר להעליב אותו אלף פעמים ולא אכפת לו כלל, הוא לא נפגע הוא יודע שהוא עפר ואפר, הוא מאמין שהוא אפס ואין, הוא מאמין שכל יהודי יותר טוב ממנו, הוא לא מדבר רע על שום יהודי, הוא אוהב את כולם, הוא רוצה לעזור לכולם, זו הראיה שהוא עושה התבודדות נכונה.

תפילה לעני
מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם
מלא רחמים ונפלאים
ועצומים ונפלאים
עד אין סוף ועד
אין חקר זפני
לקיים בכל יום
ויום את השעה
של ההתבודדות
ולבקש אז
רק על דברים
רוחניים ולהדבק
אז בך בתכלית
ההתדבקות ולא
יעלה במוחי שום
תרוץ למגעני
מעבודה נשגבה
זו שבה תלוי
כל חיותי וכל
הצלחתי וכל
פדות נפשי לכן
זפני בעל הרחמים
שלא יעבור עלי
שום יום ללא
שעה התבודדות
ואתאמין ואתחזק
בכל כחי ובכל
רמ"ח אברי
ושס"ה גידי
לשמור על שעה
זו בכל יום ויום.

פני מלך

החן של השני

מה פירוש "דיינו"? בלי תורה זה דיינו?! איך בלי תורה זה דיינו? אם ראית את החן של השני אתה לא צריך אפילו תורה, כבר אמרנו, זה כל התורה כולה. כשאדם רואה את החן של השני, אז סימן שהוא מחובר לאלוקות כל הזמן, אז הוא הגיע לדרגה הכי גבוהה. אבל מכיון שהקב"ה ידע שאחר כך זה יעלם מאתנו, אנחנו צריכים איזה ספר בידיים. החן יכול להיעלם, לא יהיה לך שום דבר, אתה צריך משהו בידיים, לכן, אע"פ שהם היו בדרגה הזו, הקב"ה ידע שהם ירדו מהדרגה הזו, וצריך לתת להם משהו בידיים, שתהיה להם איזה אחיזה במשהו ממשי".

"כשקיבלו את התורה, נאמר "ויחן שם ישראל נגד ההר". מה זה ויחן? כל אחד ראה את החן של השני. היום זה מאד קשה כי אנשים נופלים לדיכאון, כי לא רואים את החן של עצמם. קודם כל תראה את החן של עצמך, אז יהיה לך כוח לראות את החן של השני. צריך לעבוד מהתחלה, מהשורש. צריך לדעת איזה חלק אלוך ממעל אנחנו, ואיך ה' אוהב אותנו, ואיך אנחנו כאלה נפלאים, וכזה אור אלוקי יש בכל אחד מאתנו, מפה צריכה להיות נקודת ההתחלה ואחר כך נראה גם את החן שנמצא בשני. "אילו קרבנו לפני ה' סיני, ולא נתן לנו את התורה, דיינו".

הוא רבינו - מקור הכמה

ההבטחה של הרבי

כל מי שהתקרב איכשהו לחסידי ברסלב כבר שמע מה שהבטיח רבינו'ל ויחד שני עדים כשרים על-זה שְׁכַסְיִסְתְּלֵךְ, כְּשִׁיבֹאוּ עַל קְבֹרָו וְיִתְּנֵי פְרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרֵו וְיִאֲמְרוּ הַעֲשֶׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלֵּם הַגִּרְשִׁמִּים אֲצִלְנוּ בְּשִׁבִיל תְּקַן לְמִקְרָה לְיָלֶה רְחֻמָּנָא לְצַלָּן, אֲזַ יִנְיָח רְבִינוּ עֲצָמוּ לְאוֹרָךְ וְלְרוּחְךָ, וּבִדְאִי יוֹשִׁיעַ לְזֶה הָאָדָם. וְאָמַר שְׁבַהפְּאוֹת יוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַגִּיהֵנָם אֲפִילוֹ אִם יִהְיֶה אוֹתוֹ הָאָדָם אִיךְ שִׁיְהִי, אֲפִילוֹ אִם עֲבַר מֵהַשְׂעָבֵר. רַק מַעֲתָה יִקָּבֵל עַל עֲצָמוּ שְׂלָא יוֹשֵׁב לְאֹאֲלֵתוֹ חַס וְשְׁלֹם. בְּנוֹסֵף עַל זֶה עוֹד מְבַטִּיחִים כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים לְכָל אֶחָד שֶׁאֵם יִסַּע לְאוֹמָן יִזְכֶּה לִישׁוּעוֹת כְּאֵלֶּה וְכֵאלֶּה, וְהַצִּיפּוֹת עוֹלוֹת עַד לְשָׁמַיִם. אַךְ רַק מַעֲטִים שִׁמְעוּ - וּמֵאֵלָה רַק מַעֲטִים נוֹתְנִים לָב - לְהַבְטִיחָה הַמוֹפְלָאָה שֶׁהַבְטִיחָה רְבִינוּ'ל לְכָל אֶחָד שְׁמַעֲתֵי בְּשִׁמוֹ שְׂאָמַר שְׂכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁיו בְּדִיאִי יִזְכֶּה בְּסוֹף לְבֹא בְּזֶה הָעוֹלָם לְמַה שְׂצָרִיךְ. וְאָמַר שְׂאִין הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לִּי זֹאת חַס וְשְׁלֹם בְּשׁוֹם פְּעֻם לְקַח מִמֶּנִּי אִיזָה אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי בְּאֲמָצֵעַ. לְקוֹמֵר רַק כָּל אֶחָד יִאֲרִיךְ יָמָיו וְשָׁנָיו, וְיִחְיֶה בְּדִיאִי, וְיִינַגַּע, וְיִתְחַרֵּר חֲתִירָה אַחֵר

פרפראות לתורה

"אם לקרא לך באו האנשים, קום לך אתם... וילך עם שרי מואב. ויהר אף אלקים כי הולך הוא" (כב' כב')

הכתוב עצמו מעיד כי בלעם קבל רשות מעם ה' ללכת אתם. אם כך, מדוע הקב"ה כעס עליו על הליכתו? מבסיור זאת "אור החיים" הקדוש: אם ה' יתברך היה אוסר על בלעם ללכת - היה אותו רשע מתנאה ואומר, כי זוהי הוכחה כי בשמים חוששים, הלילה, מפני קלותיו. ואם ה' היה מניח לו ללכת - מיד היה אותו רשע מתנאה ואומר, כי זאת הוכחה כי הוא רשאי לעשות כטוב בעיניו, מבלי שאף אחד ימנע זאת ממנו. לכן בתחילה אסר הקב"ה על בלעם ללכת, כדי להוכיח לכולם כי הוא אינו נתון ברשות עצמו, ואינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו. אולם, אחר-כך קבל בלעם רשות מהקב"ה ללכת, כדי להוכיח כי אין אנו חוששים מקלותיו. (בני ציון)

"ויאמר אלקים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאור את העם כי ברוך הוא" (כ"ב, י"ב).

מצינו במדרש: מפני מה הייתה רבקה עקרה? כדי שלא יאמרו שברכת רשעים שברכו אותה "אחותינו את היי לאפלי רבבה", נשאה פירות והתקיימה. וכמאן שברכת רשעים היא בעצם קללה, שהרי הברכה שקיבלה רבקה רק הויקה לה ובגללה נעשתה עקרה. וזו הייתה כוונת המרושעת של בלעם, וכך הוא אמר לקב"ה: אם איני יכול לקללם, אם כן אברכם, וכונתו הייתה שברכתו תזיק לעם ישראל כפי שברכת הרשעים (לבן) הויקה לרבקה. בלעם התכוון לברכה שהיא עוקץ עטוף במעטפת דבש מתוק. אולם טעה בלעם טעות חמורה, משום שכל זה היה שייך לגבי רבקה, מכיון שלא נתברכה מפי הקב"ה קודם שברכוה לבן וסייעתו, אם כן אם הייתה נפקדת מיד היו אומרים שברכתם עשתה פירות, ולכן היה הכרח שתהיה רבקה עקרה, כדי שידעו הכל שלא הייתה תועלת בברכתם. אבל מי שהכל יודעים שכבר התברך מפי הקב"ה, ורק לאחר מכן ברכוה גם רשעים, במקרה כזה בוודאי שברכת הרשעים לא תזיק. מי פתי יסור הנה לומר שברכת רשעים נשאה פירות, והלא הכל יודעים שהקב"ה ברח אותו עוד קודם לכן? זה מה שהקב"ה השיב לבלעם "כי ברוך הוא". משל אומרים לצרעה: לא מדובשך ולא מעוקצך. (רש"י). וכונתו שלא יוכל להזיק להם... (ש"ת גנוי יוסף).

סיפור לפרשה

"מברכך ברוך"...

בחור צעיר הגיע אל הגאון ר' חיים עוזר גרודזינסקי, על מנת לקבל ממנו ברכה, כדי שלא יצטרך ללכת לצבא הרוסי. האפשרות לא להתגייס הייתה כמעט בלתי אפשרית. במהלך השיחה שאל אותו ר' חיים עוזר: האם אתה לובש ציצית? הבחור התבייש להודות, אבל הרגיש שאינו יכול לשקר בפני הרב אשר ממנו הוא רוצה לקבל ברכה, לכן הרכין ראשו, ואמר: לא. המשיך ר' חיים עוזר ושאל: האם אתה מניח תפילין בכל יום? הבחור היסס לרגע, ואחר כך השיב בקול נמוך, רבי אינני מניח. ומה בענין שבת? ענה הבחור, רבי אינני שומר שבת. שקט שרר בחדר כשהלה חיכה בפחד לדבריו הבאים של ר' חיים עוזר, הוא היה בטוח שהוא ינוף בו בחומרה. אך במקום זאת, ר' חיים עוזר אמר לו: אני נותן לך ברכה שהשלטונות הרוסים יהיו מאוכזבים ממך בדיק כמו שאני מאוכזב ממך... שבועיים לאחר מכן חזר הוא לר' חיים עוזר, ואמר לו: רבי, רציני לספר לך שהברכה עזרה מאד, ושחררתי מהצבא. לאחר מכן הראה הוא לר' חיים עוזר את הציצית שלבש כעת. ומספרים שלבש ציצית והניח תפילין ושומר שבת כל ימי חייו. (בני ציון)

שבת שלום!

"הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב"

רבי ישראל "הבעל שם טוב" הקדוש, חזר פעם בערב שבת עם חבורת חסידים מן המקוה, שבו טבל לכבוד שבת. לפתע נשמע רעש גדול בפינת הרחוב, ומיד נראו כמה נוכרים שצעדו בעליצות לרחוב הרחוב, נוכח החסידים שהלכו שלובי זרוע עם רבם. חשש הבעל שם טוב שמא יגע בו מישוה מן הנוכרים, והחל סוטה עם מלווי לצדי הדרך. באותו רגע שמע הצדיק את אחד הנוכרים אומר לחברו: "הוהר מן היהודי הזה, שלא יגע בך ויטמא אותך". נתחייך הבעל שם טוב בשמחה, ואמר לחסידים שמשביבו: "עתה נתחור לי פירוש הכתוב בברכת בלעם: "הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב". שכן, העובדה שעם ישראל יכול להישאר "לבדד" - ביחוד ובקדושתו - אף על פי שהוא יושב ימים רבים בקרב האומות, היא תוצאה של "בגויים לא יתחשב" - שאין הגוים בעולם מחשיבים אותו כאחד מהם, אלא מביטים עליו כעל גטע זר, שצריכים להתרחק ולהבדל ממנו. כל זאת - הוסיף הבעל שם טוב - הוא מן הצדקה שעושה הקב"ה עם ישראל, המפורזים בין הגלויות, כדי לשים להם שם ושארית בקרב העמים, עד לגאולה השלימה... (בני ציון).

- לעילוי נשמת אריה בן יהודה ז"ל
- לעילוי נשמת ברטה בת פרידה ז"ל
- לעילוי נשמת מיכאל ניסים טולדנו בן אסתר ז"ל
- לרפואה שלימה מרים בת ליאונורה הי"ו
- לזיווג הגון ובריאות איריס בת יוכבד הי"ו
- לזכות והצלחת חיה בת נחמה הי"ו
- לישועה וחזרה בתשובה אביחי בן שולה הי"ו
- לישועה וחזרה בתשובה של תומר בן מוזל הי"ו
- יוסף זיו בן רחל הי"ו הצלחה ושמחה ברוחניות וגשמיות
- לרפואת והצלחת הרב והרבנית שליט"א

לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666755 ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי "תרומתכם חשובה לנו מאוד, כל תרומה תתקבל בברכה"